

[Iver Poulsen.]

areallejer, efter de uafhængiges mening med god grund. Det samme gjorde andre af erhvervslivets areallejere med den rigtige begrundelse, at de voldsomme lejeforhøjelser ville forøge erhvervslivets omkostninger og nedsætte dets konkurrenceevne.

Ifølge dagbladet Vestkysten for 13. oktober i år skulle den højtærede fiskeriminister før valget have udtalt, at han ville gøre hele sin indflydelse gældende for at få den for fiskeriet særdeles ubehagelige areallejerforhøjelse fjernet igen. Vi håber, at den højtærede fiskeriministers indflydelse må føre til det ønskede resultat, ikke blot for fiskerierhvervets skyld, men sandelig også af hensyn til den betydelige del af dansk erhvervsliv, som for erhvervets udøvelse har måttet leje havnearealer. For dette erhvervsliv har de sidste voldsomme forhøjelser af areallejerne, som langtfra i alle tilfælde har været sagligt begrundet i havnenes økonomi, betydet en urimelig omkostningsforøgelse og en tilsvarende reduktion af erhvervslivets konkurrenceevne.

Det er en ret ejendommelig forværring af landets økonomiske stilling, der tilsyneladende er sket med den 22. september som skæringsdato. Før valget var alt efter regeringens mening så strålende, at den højtærede finansminister kunne udtale, at hvis det havde været en borgerlig regering, der havde opnået et så godt resultat med hensyn til handelsbalance og valutaoverskud som den daværende regering med den samme finansminister som den nuværende, så havde det ikke været til at ånde for pral. Nu, den første tirsdag i oktober, talte statsministeren imidlertid om det betydelige underskud i samhandelen med udlandet, der især i årets første halvdel havde udviklet sig, og om, at denne store uligevægt i handelsbalancen nu måtte rettes op. Det havde været bedre at føre en økonomisk politik, som ikke havde ført os så langt ud af balance.

Alene enkelte af de såkaldt lovbestemte udgifter som f. eks. den såkaldt fulde folkepension vil medføre en udgiftsstigning for

staten på $\frac{1}{2}$ milliard kr., hvortil kommer som allerede nævnt af tidligere ordførere en merudgift på godt 200 mill. kr., hvis januarpristallet udløser en dyrtidsportion. Det giver en udgiftsstigning på omkring 700 mill. kr. En del af disse lovbestemte udgifter skyldes ny lovgivning, sagde statsministeren, og det er rigtigt. Her vil jeg gerne minde om, at de uafhængige i forbindelse med denne nye udgiftskrævende lovgivning gjorde opmærksom på det uforvarselige i at haste en sådan lovgivning igennem uden tanke for en samlet planlægning og for skatteydernes økonomiske bæreevne.

Statsministeren søger rygdækning for de meget forøgede statsudgifter ved at gøre opmærksom på, at der under valgkampen fra så godt som alle sider har været fremført krav om øget offentlig indsats på en række områder. Her nævner statsministeren kollegiebyggeri, støtte til de unge gennem ungdommens uddannelsesfond og en del andet. Det er med en vis glæde, vi bemærker, at statsministeren sagde, at ønsket om øget offentlig indsats har været fremført fra så godt som alle sider, for det viser dog, at statsministeren har bemærket, at de uafhængige ikke strøede om sig med løfter om kostbar offentlig velgørenhed, som ville anspænde landets økonomi og de arbejdende, produktive aldersgruppers skatteevne helt uforvarsligt.

Det er rigtigt, at alle ønsker at støtte ungdommen gennem ungdommens uddannelsesfond, men jeg finder det nødvendigt at fremhæve, at de uafhængige gang på gang har udtalt ønsket om, at denne støtte ikke blot ydes til den studerende ungdom, men også til erhvervenes unge og ikke som offentlige tilskud, men altovervejende som lån, der efter endt uddannelse skal forrentes og tilbagebetales. Ud fra en liberal samfundsopfattelse tjener det i hvert fald ingen til gavn at omdanne samfundet til en almindelig forsørgelsesanstalt med forsørgelsespligt, der indtræder allerede over for arbejdsdygtige unge mennesker. De uafhængige må derfor stadig stå fast på kravet om, at sam-